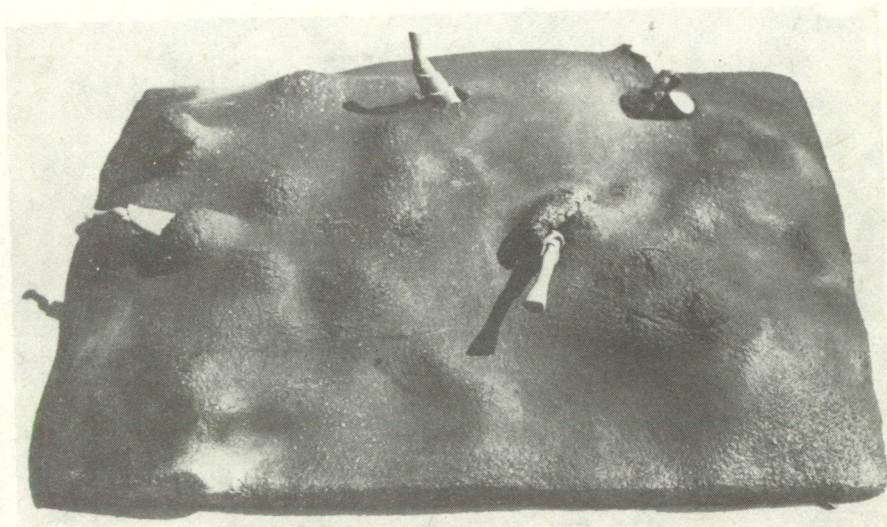

s kinek szívében fölcattan
 meghallhatja Abrahám, Józsuá hívása,
 Álmosét, Emeséét is.
 Megvannak a saját ősóreg igéink,
 kétségbeesett
 történelmi óráink
 országutakat köveztek talpunk alá.
 Tisztább lehetne az agyunk,
 szabadabb a kézfogásunk,
 izzóbban láthatnánk: melyikünk züllött,
 fogoly-lélek,
 melyikünk beszél hunyorgás nélkül
 a villámokkal. Nemcsak korhadni,
 töredezni tudnak
 a vén, nagy fák:
 új hajtásokat is sarjaszthatnak
 fönt, a legmagasabb ágakon.
 Sólyomszemű
 férfiak, nők serege kavarog Ázsiából
 karddal,
 kereszttel
 és könyvvel Európa felé,
 Európán túl
 s nem áll meg, amíg az isten
 lehelete
 száll
 az elöttük futó szarvas
 erdő-agancsain.

GERLE MARGIT: TÁJKÉP